

همیشه‌ای

«شب‌های مافیا»؛ روزنامه‌نگار، یکی از رتالیته‌های به حاشیه‌مان روزه‌ها

یک شبکه خانگی و چند مافیا

حاشیه‌های تمام نشدنی رئالیتی شوها

حامد آهنگی، بیژن بنفشه‌خواه، هومن حاج عبداللهی، حامد کاظمی، مجید واشقانی، نسیم ادبی، سیما تیرانداز، شقایق دهقان، رویا میر علمی، هومن برق‌نورد، بهنام تشکر، حسین مهری، امیر مهدی زوله و بسیاری دیگر. این بازی یک گرداننده هم داشت که محمدرضا علیمردانی بود. شرکت‌کنندگان بازی بر اساس کاری که گرداننده بین آنها پخش می‌کرد، نقش‌های مختلفی مثل شهروند، مافیا، دکتر، روانپزشک و شهر دار می‌گرفتند که در طول بازی باید از سایرین مخفی می‌ماند. آنها که شهروند بودند، باید افراد مافیا را پیدا می‌کردند و از بازی بیرون می‌انداختند تا شهرها را نجات دهند. اعضای مافیا هم برعکس تلاش می‌کردند با پوشیده نگه داشتن نقششان افراد شهر را از بازی بیرون کنند و شهر را بگیرند. این بازی البته در زمانی تهیه و پخش شد که به دلیل کرونا پروژه‌های سینمایی و سریال‌ها فعالیت نداشتند و بازیگران با حضور در این

رئالیتی شوها بود که هم دیده می‌شدند و هم دستمزد دریافت می‌کردند. با موفقیت این مجموعه و استقبال مخاطبان از آن، سری بعدی این مسابقه باز به کارگردانی سعید ابوطالب به اسم پدرخوانده، ساخته و پخش شد. قوانین این مسابقه با سری قبل کمی تفاوت داشت و بازیگران دیگری از جمله پژمان بازی، امیرعلی نبویان، مجید واشقانی، ترلان پروانه، امیر حسین راستی، امیر مهدی زوله، بهاره افشاری و شکیب شجره شرکت‌کنندگان آن بودند. گردانندگی بازی هم با کامیوز دی‌براز بود. پخش فصل جدید این سری، از آذر ۱۴۰۱ شروع و فصل دوم هم از مرداد امسال در شبکه نمایش خانگی عرضه شده است. مافیا زودیاک هم سومین بخش این سریال است که محمدرضا رضائیان آن را کارگردانی کرده و محمد بحرانی، گرداننده آن است. اما این ۳ بازی مافیا، تمام بازی‌های

استراتژی‌یکی نبودند که برای شبکه نمایش خانگی ساخته شدند. «ارتش سری»، «ضد» و «ئاتو» هم با همین رویکرد و با این قانون که شرکت‌کنندگان باید نقش‌هایشان را بپنهن می‌کردند به عرصه آمدند. پخش هم‌زمان چند رئالیتی‌شو با یک محوریت باعث شد مجمع رسانه‌های صوت و تصویر فرآیند ایران (رستا) وارد ماجرا شود و تصمیم‌گیری‌های جدیدی بکند. این مجمع به تازگی گفته است: «اخیراً ورود هم‌زمان سکوهای شبکه نمایش خانگی به تولید و انتشار برنامه‌های مافیا و برخی برنامه‌های مشابه، موجب نارضایتی برخی کاربران شد. بر همین اساس مجمع رستا به عنوان مجمع صنفی و نهاد خود تنظیم‌گر حوزه صوت و تصویر فرآیند، مأموریت پیدا کرد تا چارچوبی را برای تعیین جدول پخش سکوهای نمایش خانگی طراحی کند تا از این پس شاهد پخش هم‌زمان برنامه‌های مشابه در شبکه نمایش خانگی نباشیم.»

گزارش شقایق عرفی نژاد روزنامه‌نگار

آبان ماه سال ۹۹ نخستین سری بازی مافیا با اسم «شب‌های مافیا» پخش شد و این شروعی بود برای پخش زنجیرهای از رئالیتی شوهایی با محوریت بازی مافیا؛ تا جایی که ساترا وارد ماجرا و خواستار طراحی جدولی شد تا این بازی‌ها به شکل هم‌زمان از شبکه نمایش خانگی پخش نشوند.

به گزارش همشهری آنلاین، بازی مافیا از سال‌ها پیش بین جوان‌ها پرطرفدار شده بود. مدت‌ها بعد و با استفاده از محبوبیت این بازی، سعید ابوطالب سال ۹۹ نخستین قسمت شب‌های مافیا را ساخت. در این قسمت قوانین بازی تقریباً مثل قوانین مافیا بود و شرکت‌کنندگان بازی هم بازیگران شناخته‌شده سینما و تلویزیون بودند؛ از جمله

شهر، پر از مافیا شد

مافیا در روزهای اخیر به یکی از بازی‌های گروهی پرطرفدار در کلانشهرهای ایران تبدیل شده است. این بازی به حدی پرطرفدار شده که برخی کافه‌ها میزهای خود را برای این بازی پرطرفدار اجاره می‌دهند. پلتفرم‌ها هم در ماه‌های اخیر به شکل قابل توجهی به این بازی پرداخته‌اند. از جمله رئالیتی‌شو «شب‌های مافیا» که توسط سعید ابوطالب راه افتاده بود در فصل جدید بدون حضور او تولید و به مرحله انتشار رسید، این رئالیتی‌شو در دوران جدید حیات خود با تغییر و تحولات زیادی مواجه شده است، این تغییرات در حوزه قوانین بازی جذابیت‌هایی را ایجاد کرده، اما این جذابیت زمانی جلوه‌گر می‌شد که بازیکنان حرفه‌ای و مسلط‌تری سناریوی جدید را اجرا می‌کردند. ضمن اینکه در زمینه گردانندگی و البته طراحی صحنه هم فصل جدید «شب‌های مافیا» کاستی‌هایی دارد.

یک مسابقه، حاشیه‌های بسیار

پخش هم‌زمان چند بازی مافیا و استراتژیک، تنها مسئله‌ای نیست که این روزها مطرح شده است. از مدت‌ها قبل بحث‌هایی درباره تقلب شرکت‌کنندگان در بازی و همینطور ترویج دروغ در این دست بازی‌ها مطرح شد. تیرماه ۱۴۰۱ حسین مهری یکی از شرکت‌کنندگان شب‌های مافیا در گفت‌وگویی از تقلبی‌کننده در یکی از قسمت‌های بحث‌برانگیز این مجموعه صورت گرفته بود، صحبت کرد. او گفته بود: «قسمت‌های اخیر شب‌های مافیا، هم روی بیننده و هم بازیکنان بازی تأثیر منفی گذاشته است.» مهری که در مافیا زودیاک هم حضور دارد، مهرماه امسال در صفحه اینستاگرامش از خداحافظی از این بازی خبر داد و آن را ترویج‌دهنده دروغ خواند: «پروژه‌هایی مانند مافیا و زودیاک نه کار اصلی و نه بدعده بنده است، صرفاً هم به خاطر مسائل مالی در آن بازی کرده‌ام. به عقیده من این بازی با یک سیاست نادرست وارد کشور شده است؛ بازی‌ای که نفرق‌انداز است و مهارت دروغ گفتن را در افراد رشد می‌دهد.» در آخرین واکش‌ها هم، امین مهری، بازیگری و یکی از شرکت‌کنندگان پدرخوانده ۲ از توهین‌هایی که بعد از پخش این مجموعه به او شده، صحبت کرده است. او گفته: «خیلی از مخاطبان به تندی از من انتقاد کردند و بسیاری از بازیکنان حاضر در این مجموعه حتی مورد توهین قرار گرفتند.»

از «لایک» و «دیس لایک» تا «شور شدن»

علاوه بر این مسائل یکی دیگر از نکات منفی که در مورد این مجموعه بازی‌ها مطرح شده، استفاده بیش از اندازه از واژه‌های غیرفارسی است. تا جایی که بازیکنان حتی به جای واژه «بازیکن» از کلمه «پلیر» استفاده می‌کنند. تارگت زدن به معنای اتهام و هدف گرفتن فکت (حقیقت) «لایک» و «دیس لایک»، کاور کردن (پوشش)، پوش کردن (بیرون کردن)، سیو کردن (نجات دادن)، «آکت عمل»، نکست (بعدی) که واژه‌هایی هستند که بارها در این مسابقه توسط بازیکنان استفاده می‌شوند. یکی از موارد عجیب استفاده از واژه «شور شدن» به معنای مطمئن شدن است. این استفاده‌های بی‌دلیل از کلمات انگلیسی و ترکیب آن با کلمات فارسی بارها مورد نقد گرفته است.

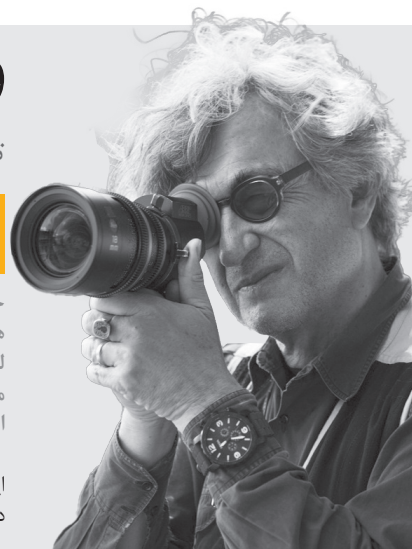
ویم وندرس: هرگز آمریکایی نخواهم شد

تقدیر از کارگردان «پاریس تگزاس» در جشنواره لوومیر

پلان

کارگردان نامدار آلمانی با حضور در جشنواره لوومیر ضمن دریافت جایزه، یک مستر کلاس هم برگزار کرد و درباره سینما و دیدگاه‌هایش حرف زد. به گزارش ورایتی، ویم وندرس بسا تواضع و طنز همیشگی‌اش با برگزاری یک مستر کلاس در جشنواره فیلم لوومیر ۲۰۲۳ در لیون فرانسه در پاسخ به این سؤال که آیا خود را مثل یک بازمانده تاریخ سینما حس می‌کنید؟ گفت: بله، گاهی احساس می‌کنم دایناسور هستم.

این کارگردان ۷۸ساله که جایزه یک عمر دستاورد جشنواره لوومیر را دریافت کرد، در این مستر کلاس به پرسش‌های شرکت‌کنندگان پاسخ

هالیوود

انتقاد کینگ

از بازی جک نیکلسون

چرا استیون کینگ «درخشش» کوپر یک را دوست ندارد؟

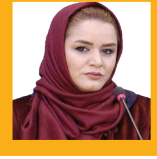

استیون کینگ، نویسنده رمان «درخشش»، نظر مثبتی درباره اقتباس استیو کوپر یک از رمانش ندارد، اما چرا؟

به گزارش همشهری، استیون کینگ هیچ‌وقت نارضایتی خود را از اقتباس سینمایی استیو کوپر یک از رمان سوش، «درخشش» (۱۹۷۷) پنهان نکرده است. او در سال ۱۹۷۸، ۲۰ سال پیش از اکران «درخشش»، در مصاحبه‌ای تردیدهایش را درباره برداشت کوپر یک از داستانش اینطور بیان کرده بود: «از همان نخستین بار که با کوپر یک صحبت کردم، قصد داشت پایان داستان را تفسیر دهد. گفت نظرت چیست که «دیک هالوران» (سراساز هتل با بازی اسکاتلن کرارتز) تسخیر شود و بعد با کشتن دنی، وندی و در نهایت خودش، کاری را که جک شروع کرده بود، تمام کند؟ بعد بهار می‌شود و سرایدار جدید با خانواده‌اش از راه می‌رسند. البته تماشاگر روح جک، وندی و دنی را به صورت خانواده‌ای خوشبخت می‌بیند که با هم نشسته‌اند و می‌گویند و می‌خندند. من متوجه نوعی قرینگی میان این صحنه آرامش بخش پایانی و صحنه پایانی فیلم «۲۰۰۱: یک ایدیه فضایی» شدم که در آن فیلم هم فضاورد به تختخواب لویی چهارم منتقل می‌یابد. به نظر من، این دو پایان به یکدیگر گره می‌خورند.»

کینگ فقط به کوپر یک بدبین نبود و حتی به انتخاب بازیگر درجه یکی مثل نیکلسون نیز به دیده تردید می‌نگریست: «کمی از حضور جک نیکلسون در نقش جک تورنس نگرانم؛ چون او آدمی معمولی نیست؛ تا جایی که من می‌دانم او هیچ‌وقت نقش یک آدم معمولی را بازی نکرده و مطمئن نیستم که از پس این نقش برآید. ترجیح می‌دادم کسی مثل مایکل موربارتی یا مارتین شین در نقش تورنس ظاهر شود، اما به نظر می‌رسد که این بازیگر «فرفروش» نیستند. هالیوود عاشق این اصطلاح است. شلی دووال در نقش یک هم نمونه کاملی از یکی انتخاب بی‌تناسب است.» با این حال، کینگ چند سال پیش نظر خود را درباره «درخشش» تعدیل کرد و گفت: «درخشش فیلم بسیار خوبی است، اما مانند یک کادلاک بی‌موتور است. در آن زمان که فیلم در آمد، من دهانم را بستم و چیزی نگفتم. شخصیت جک تورنس در این فیلم فرازنشینی ندارد. جک نیکلسون بسیار عصبانی است، هر چه رو به جلو می‌روی، عصبانی‌تر می‌شود. در کتاب من، این شخصیت در حال کشمکش با عقل خود است و در نهایت نیز عقلش را از دست می‌دهد. بعد از من داستان بسیار ناراحت‌کننده‌ای است، اما فیلم اصلاً ترازوی نیست و هیچ تغییر جدی‌ای در آن رخ ندهد.»

نقل قول

فیلم کوتاه تهران، دیگر جشنواره‌ها

مریم دوستی، کارگردان فیلم سینمایی «دریاچه ماهی»: جشنواره فیلم کوتاه تهران، می‌تواند الگوی موفق برای سایر رویدادهای سینمایی باشد تا همین میزان شور و نشاطی را که میان جوانان تزریق کرده، در سایر جشنواره‌ها شاهد باشیم. / ایرنا

سینمای جهان

مریل استریپ با حضور پرنس استوریاس ۲۰۲۳ را گرفت

مریل استریپ با حضور خانواده سلطنتی اسپانیا که ریاست مراسم اهدای جوایز شاهزاده استوریاس را بر عهده دارد، یکی از مهم‌ترین جوایز دنیای اسپانیایی زبان را دریافت کرد. استریپ در طول سخنرانی دریافت جایزه، درباره حس همدلی بازیگران با شخصیت‌ها پیشان و احساسی که مردم در سینما و تئاتر نسبت به افراد روی پرده یا صحنه دارند صحبت کرد و گفت این خاصیتی است که می‌تواند زندگی روزمره نیز مؤثر باشد. به گزارش مهر به نقل از ای‌بی‌سی نیوز، وی گفت: همدلی ممکن است شکلی رادیکال از گسترش و دیپلماسی مفید در دیگر عرصه‌های تلاش باشد. در دنیای منمناخ، در دنیای متناخام و متزلزل مسا، امیدوارم بتوانیم قانون دیگری را که به هر بازیگر آموزش داده می‌شود به صورت فیلم بی‌بیزیریم، اینکه همه چیز به قدرت گوش دادن مربوط می‌شود.

تجلیل از

کریستوف زانوسی در جشنواره کمرایمچ

مداخله نکردن در استیون کینگ در دنباله «درخشش»

فیلم «دکتر اسلیپ» که در سال ۲۰۱۹ اکران شد، اقتباسی از رمانی با همین نام نوشته استیون کینگ بود که در سال ۲۰۱۳ منتشر شده بود. اقتباس سینمایی «دکتر اسلیپ»، برخلاف «درخشش»، توانست رضایت کینگ را جلب کند. این نویسنده بنام ژانر وحشت در مصاحبه با اینترتیمت‌ویکی گفت که «دکتر اسلیپ» از شر تمام چیزهایی که او درباره «درخشش» کوپر یک دوست نداشته در امان بوده است: «من فیلمنامه این فیلم را با دقت زیاد مطالعه کردم. مسلم است که می‌خواستم با این دنباله کار خوبی انجام دهم؛ زیرا مردم کتاب «درخشش» را می‌شناختند و من قصد نداشتم این یکی را خراب کنم. من از تمام فیلم‌های مایک فلنگان لذت بردم و قبلاً نیز در فیلم «هاری جرالد» یا «او هم‌کاری کرده‌ام؛ بنابراین با دقت زیادی فیلمنامه را مطالعه کردم و به‌خودم گفتم هر چیزی که در فیلم «درخشش» کوپر یک دوست نداشتم در اینجا وجود ندارد.»

کینگ در ابتدا در مورد اینکه به فلنگان اجازه دهد «دکتر اسلیپ» را کارگردانی کند، مردد بود، اما به گفته فلنگان پس از اینکه فیلمنامه را مطالعه کرد، در روند تولید فیلم دخالت نکرد: «کینگ گفت کتاب، کتاب است. من می‌خواهم فیلم برای شما باشد و هیچ دخالتی در آن نخواهم داشت. اما به‌مض اینکه ساخت فیلم تمام شد، آن را تماشا کرد. به‌دلیل اتفاقی که برای فیلم «درخشش» رخ داد، اگر فیلم را دوست نداشتم، بدون تعارف می‌گفتم؛ بنابراین ترس بزرگی برای ما وجود داشت. با وجود اینکه در کار دخالت نمی‌کرد، ولی این حس همیشه وجود داشت که بالاخره روزی این فیلم را تماشا می‌کند.»

البته حمایت کینگ از دکتر اسلیپ تنها به کارگردان و فیلمنامه‌ان محدود نشد و در اظهار نظری انتخاب ایوان مک‌گرو در نقش دنی تورنس را مناسب ارزیابی کرد. مک‌گرو هم درباره این فیلم گفت: «این فیلم به رمان کینگ بسیار وفادار است، منظورم فیلمنامه آن است. اگر کتاب را خوانده باشید، داستان فیلم را کاملاً می‌دانید.»

ویم وندرس: هرگز آمریکایی نخواهم شد

داد و گفت آنقدر خوش‌شانس بوده که در طول زندگی‌اش بتواند تغییرات بزرگی را در سینما تجربه کند و از سینما جان سالم به در ببرد. این کارگردان آلمانی با نگاهی به فیلم مشهور پاریس، تگزاس خودش در سال ۱۹۸۴ که برای آن جایزه نخل طلای کن را دریافت کرد، توضیح داد که این فیلم نقطه اوج بزرگ‌ترین درس‌های زندگی او بوده است. درس زندگی او این بود: فهمیدم هرگز آمریکایی نخواهم شد و هرگز فیلم آمریکایی نخواهم ساخت. در قلب و روح یک رمانتیک آلمانی و به‌عنوان حرفه‌ای یک فیلمساز اروپایی بودم. برای اثبات آن «پاریس، تگزاس» را با قوانین خودم، تولید کردم، بودجه کم و بهترین آدم‌های دنیا ساختم؛ رای مولر، سم شپرد و رای کودر و این فیلم به من اجازه داد تا با سرفرازایی اروپا برگردم.

نمایی از فیلم «پاریس تگزاس»